1-25130905-09-1-11092025
Dosarul nr. 1-139/25

S E N T I N Ţ A
În numele Legii

04 noiembrie 2025 or. *****

Judecătoria Chişinău (sediul *****)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei judecătorul - Păun Cristina
Grefier - Gagiu Ionela
Cu participarea:
Procurorului - Ramașcan Marian
Avocatului - Negru Elena
Inculpatului - Placinta *****

examinând în ședință publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală parvenită la 11.09.2025, privind învinuirea lui

Placinta ***,** născut la *****, originar și domiciliat s. *****, r-nul *****, cetățean a R. Moldova, studii medii speciale, neangajat în câmpul muncii, supus serviciului militar, căsătorit, fără persoane la întreținere, fără antecedente penale

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352[1] alin. (1) din Codul Penal, cu respectarea procedurii de citare legală executată, analizând materialele dosarului, instanța de judecată, -

a c o n s t a t a t:

1. **Placinta** *****, la data de 26.10.2023, cunoscând despre faptul că permisul de conducere nr. ***** a fost preschimbat în permis de conducere italian, acționând cu intenție directă și conștientizând caracterul infracțional al acțiunilor sale, adică faptul că face declarație necorespunzătoare adevărului, unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine, s-a prezentat la Centrul Multifuncțional *****, amplasat în or. ***** str. Independenței nr. 95 bl. 3, unde a solicitat să-i fie restabilit permisul de conducere nr. *****, care l-a pierdut.
2. În acest sens, Placinta *****, la aceeași dată a depus o cerere, pentru a iniția procedura de restabilire a permisului de conducere nominalizat, în care, la pct. 3, a înscris personal că a pierdut permisul de conducere, declarând pe propria răspundere, că datele completate în cerere sunt juste. În consecință, la data de 27.10.2023 de către I.P. „Agenția Servicii Publice" a fost eliberat permisul de conducere național cu nr. A1316972 pe numele lui Placinta *****.
3. Astfel prin acțiunile sale, Placinta ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 352[1] alin. (1) Cod penal - „*falsul în declarații, adică declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru*

producerea acestor consecințe”.

4. În cadrul ședinței de judecată și până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul **Placinta ******* a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, şi-a recunoscut vina, nesolicitând administrarea de noi probe, solicitând astfel examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.
5. Apărătorul inculpatului, avocatul Negru Elena și procurorul Ramașcan Marian, în ședința de judecată, au susținut cererea înaintată de inculpat.
6. Constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului şi sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, instanța de judecată a admis cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută în art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.
7. Instanța notează că CEDO a statuat că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie, în mod expres sau tacit, la garanțiile unui proces echitabil Cu toate acestea, pentru a fi efectivă în sensul Convenției, o astfel de renunțare trebuie să fie stabilită într-un mod neechivoc și să fie însoțită de garanții minime proporționale cu importanța sa (Pfeifer și Plankl împotriva Austriei, 1992, pct. 37. În plus, nu trebuie să aducă atingere niciunui interes public important [*Hermi împotriva Italiei (MC), 2006, pct. 73; Sejdovic împotriva Italiei (MC), 2006, pct. 86; Dvorski împotriva Croației (MC), 2015, pct. 100*].
8. Fiind audiat în ședința de judecată sub jurământ, inculpatul Placinta ***** și-a recunoscut vinovăția şi faptele indicate în rechizitoriu, nu a solicitat administrarea de noi probe şi a declarat că, la data 26.10.2023 s-a prezentat la Centrul Multifuncțional ***** cu cerere pentru a-i fi eliberat permisul de conducere. Își dă seama că nu a procedat corect, se căiește și îi pare rău.
9. Aşadar, judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală şi în condiţiile art. 364[1] din Codul de procedură penală.
10. ***Constatarea existenței infracțiunii, identificarea făptuitorului şi stabilirea vinovăției este dovedită pe deplin, inclusiv prin următoarele probe***:
    -procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii din 05.08.2025, conform căruia, Placinta ***** născut la *****, cunoscând faptul că permisul de conducere nr. ***** a fost preschimbat în permis de conducere italian, la data de 26.10.2023 s-a prezentat la Centrul Multifuncțional *****, amplasat în or. ***** str. Independenței nr. 95 bl. 3, unde a solicitat să-i fie restabilit permisul de conducere nr. *****. Ulterior, la aceeași dată a depus o cerere, pentru a iniția procedura de restabilire a permisului de conducere în care, la pct. 3, a indicat că a pierdut permisul de conducere nominalizat **(f.d. 3);**
    -copia cererii din 26.10.2023 (f.d. 33);
    -chestionarul pentru obținerea permisului de conducere (f.d. 34);
    -procesul-verbal de examinare din 28.08.2025 (f.d. 56);
    -ordonanța privind recunoașterea și atașarea la dosar a mijloacelor materiale de probă o cerere și chestionarul pentru obținerea permisului de conducere (DL) pe numele Placinta ***** din 28.08.2025 **(f.d. 57).**
11. În conformitate cu art. 100 alin. (4) CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea

sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

12. În conformitate cu art. 101 alin. (1) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

13. Astfel, apreciind probele din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declaraţiile inculpatului depuse în şedinţa de judecată care sunt în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei şi care se apreciază ca fiind veridice şi convingătoare, instanţa de judecată stabileşte că, fapta inculpatului **Placinta *******, corect şi întemeiat a fost încadrată în baza art. 352[1] alin. (1) din Codul penal – individualizată prin: *„falsul în declaraţii" - adică, declaraţia necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecinţe juridice, pentru sine, atunci cînd, potrivit legii sau împrejurărilor, declaraţia serveşte pentru producerea acestor consecinţe*.

14. În continuare, cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 352[1] din Codul penal, instanța de judecată reține că *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art. 352[1] alin. (1) Cod Penal, îl formează relațiile sociale cu privire la încrederea publică în declarațiile servind producerii unor consecințe juridice, făcute în fața unui organ competent.

15. *Obiectul imaterial* al infracțiunii prevăzute la art. 352[1] alin.(1) din Codul penal, îl reprezintă declarația necorespunzătoare adevărului.

16. Prin „*declarație*" se înțelege o mărturie, depoziție, relatare, informare, comunicare etc. Pentru calificarea faptei, nu are importanță dacă declarația este făcută din proprie inițiativă sau la solicitarea organului competent, dacă este scrisă sau verbală, nici dacă se face sau nu prin completarea unui formular tipizat. Astfel, este suficientă o declarație verbală, consemnată apoi în scris de organul competent căruia i-a fost făcută. Dacă este verbală, declarația trebuie făcută personal. Declarația scrisă poate fi transmisă printr-o a treia persoană care va atesta semnătura declarantului.

17. *Latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute la art. 352[1] alin. (1) din Codul penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de prezentare a unei declarații necorespunzătoare adevărului unui organ competent.

18. Infracțiunea prevăzută la art. 352[1] alin. (1) din Codul penal este o *infracțiune formală*. Ea se consideră consumată din momentul primirii sau consemnării de către organul competent a declarației necorespunzătoare adevărului.

19. *Latura subiectivă* a infracţiunii de fals în declaraţii se caracterizează prin intenție directă. De cele mai dese ori, motivul infracțiunii specificate la art. 352[1] alin. (1) din Codul penal, constă în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

20. *Subiectul* infracţiunii analizate este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani.

21. În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului **Placinta *******, în declaraţia necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecinţe juridice, pentru sine, atunci cînd, potrivit legii sau împrejurărilor, declaraţia serveşte pentru producerea acestor consecinţe, pentru care faptă şi va fi declarat vinovat şi, respectiv, supus unei pedepse penale.

22. Constatând că inculpatul a declarat personal, că recunoaște în totalitate faptele incriminate, acceptă probele anexate la dosar, înțelege pentru ce infracțiune este învinuit, recunoaște vinovăția, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, iar probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, instanța de judecată va accepta cererea inculpatului cu privire la examinarea cauzei în procedură simplificată, urmând ca **Placinta ******* să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352^1 alin. (1) din Codul penal.

23. Drept urmare, la stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanţa de judecată ia în seamă că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpat, ci are drept scop corectarea și reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului cât şi a altor persoane, și călăuzindu-se de conștiința de drept, și ținând cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei care atenuează şi care agravează răspunderea penală, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului și de condițiile de viaţă ale acestuia.

24. Instanța de judecată a stabilit că, la momentul comiterii infracțiunii de către inculpat, aceasta după caracterul şi gradul prejudiciabil, se califica ca fiind una ușoară şi pentru săvârșirea căreia legea a prevăzut o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de pînă la 950 unităţi convenţionale sau cu închisoare de pînă la 1 an cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

25. Drept circumstanţe atenuante în privinţa inculpatului instanţa de judecată identifică căința sinceră și regretarea celor comise, comiterea pentru prima oară a unei infracțiuni ușoare, pe când careva circumstanţe ce ar agrava răspunderea inculpatului, nu au fost reținute.

26. Totodată instanța are în vedere faptul că recunoașterea vinovăției constituie o condiție care face aplicabile prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

27. Astfel, la numirea pedepsei, instanţa de judecată va ţine cont de faptul că, inculpatul se află în prezenţa circumstanţei atenuante şi în lipsa circumstanțelor agravante, iar infracţiunea comisă de către inculpat se califică ca fiind una ușoară. În plus, necesită de luat în consideraţie personalitatea inculpatului, care și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, a comis o infracțiune ușoară. La fel, se va lua în seamă rolul inculpatului la comiterea infracţiunii, dar şi urmările prejudiciabile ale faptei comise.

28. În atare situaţie şi în condiţiile şi limitele de pedeapsă prevăzută de art. 352^1 alin. (1) din Codul penal, instanţa de judecată va reduce limitele de pedeapsă din maximul prevăzut de sancţiune, ca în consecinţă, să se concluzioneze despre necesitatea stabilirii unei noi limite cu care va opera instanţa de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

29. În cele din urmă, având în vedere opinia inculpatului **Placinta ******* care pledează pentru o pedeapsă sub formă de amendă, în urma reducerii limitelor de pedeapsă cu o pătrime şi stabilind noua limită, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, corectarea şi reeducarea lui **Placinta ******* este posibil cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în limita normei incriminate, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită funcție sau de a exercita o anumită activitate.

30. Concluzia instanţei referitor la pedeapsa potrivită inculpatului, se bazează în deplină măsură pe prevederile art. 7, art. 61 şi art. 75 din Codul penal, care se referă la scopul şi ţelul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei. Or, legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta fiind unul din principiile aplicării Codului penal.

31. Instanța de judecată la aplicarea pedepsei ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana vinovată, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa penală fiind o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

32. La aplicarea pedepsei instanța de judecată a ținut cont de solicitarea inculpatului, de pledoaria avocatului și de expunerea procurorului, care în dezbateri judiciare au solicitat aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de amendă.

33. În continuare în conformitate cu art. 158 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaşte drept corp delict prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată şi se anexează la dosar.

34. În conformitate cu art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui

sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

35. Astfel, mijloacele materiale de probă:

- cerere și chestionarul pentru obținerea permisului de conducere (DL) pe numele lui Placinta *****, recunoscute ca mijloace materiale de probă și anexate prin ordonanța OUP din 28.08.2025 la materialele cauzei penale- *de păstrat la materialele cauzei penale*.

36. În atare situație, instanța este convinsă că pedeapsa potrivită inculpatului este tocmai la caz şi că aceasta va avea drept scop restabilirea echității sociale, cât şi corectarea celui din urmă.

37. Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 80^1 din Codul Penal, art. 364^1, art. 338-341, art. 382, art. art. 384-385, art. 389, art. art. 392-395, art. 437 alin. (1) pct. 1^4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată, –

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat **Placinta *****,** *născut la* *****, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352^1 alin. (1) din Codul Penal, aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de perfectarea și eliberarea actelor oficiale pe un termen de 3 (trei) ani.

Se comunică cet. **Placinta *****,** *născută la* *****, că în corespundere cu prevederile art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, el este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, considerându-se că sancțiunea amenzii este executată integral.

Mijloacele materiale de probă:

- cerere și chestionarul pentru obținerea permisului de conducere (DL) pe numele lui Placinta *****, recunoscute ca mijloace materiale de probă și anexate prin ordonanța OUP din 28.08.2025 la materialele cauzei penale- *de păstrat la materialele cauzei penale*.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul *****), doar în partea ce privește erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Sentinţa pronunţată public la data de 04 noiembrie 2025.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Păun Cristina**